KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 23.3.2022 r.
COM(2022) 135 final

2022/0090 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1938 dotyczące środków zapewniających bezpieczeństwo dostaw gazu ziemnego oraz rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 715/2009 w sprawie warunków dostępu do sieci przesyłowych gazu ziemnego

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

a) Bezpieczeństwo dostaw

Potencjalne zagrożenia dla bezpieczeństwa dostaw gazu do UE, głównie związane z jej zależnością od energii pierwotnej z państw trzecich, skłoniły już do rozpoczęcia przygotowań do sprostania dodatkowym wyzwaniom. W szczególności dzięki wprowadzeniu Europejskiego Zielonego Ładu, modernizacji i rozbudowie infrastruktury LNG oraz dywersyfikacji źródeł dostaw i dróg przesyłu gazu rurociągowego Unia podjęła już istotne kroki, aby chronić gospodarstwa domowe i przedsiębiorstwa przed wstrząsami podażowymi.

Napięcia międzynarodowe uwydatniły potrzebę wzmożonego opracowywania planów i działań mających na celu zwiększenie niezależności od państw trzecich. Przyspieszenie transformacji ekologicznej ograniczy emisje, zmniejszy zależność od importowanych paliw kopalnych i zapewni ochronę przed gwałtownymi wzrostami cen. Obecna sytuacja geopolityczna wymaga jednak dodatkowych krótkoterminowych środków, aby wyeliminować zakłócenia równowagi na rynku energii i zabezpieczyć dostawy w nadchodzących latach. Ponieważ zakłócenia w dostawach gazu rurociągowego mogą wystąpić w dowolnym momencie, wprowadza się strategię zabezpieczenia dotyczącą poziomu napełnienia poziomu napełnienia instalacji magazynowych w UE. Dobry wskaźnik napełnienia magazynów gazu przyczyni się do zwiększenia bezpieczeństwa dostaw gazu w okresie zimowym 2022/2023.

b) Rola magazynowania i obecne problemy

Magazynowanie gazu przyczynia się do bezpieczeństwa dostaw energii, gdyż zapewnia dodatkowe dostawy w przypadku dużego popytu lub zakłóceń w dostawach; zmagazynowany gaz stanowi 25–30 % gazu zużywanego w zimie. Podczas sezonu grzewczego zmagazynowane zapasy zmniejszają potrzebę przywozu dodatkowej ilości gazu. Zmagazynowane zapasy przyczyniają się do amortyzowania wstrząsów podażowych.

W ciągu ostatnich sześciu miesięcy brak równowagi na rynku gazu spowodował gwałtowny wzrost jego cen. Poziom napełnienia magazynów w UE w okresie zimowym był znacznie niższy niż w poprzednich latach – o 10 punktów procentowych niższy w styczniu. Zwiększyło to niepewność co do bezpieczeństwa dostaw i zmienność cen. Niniejszy wniosek ma na celu rozwiązanie trzech szczegółowych kwestii przedstawionych poniżej:

– Różnica cen gazu między latem a zimą jest istotną zachętą do magazynowania gazu. Biorąc pod uwagę rozwój sytuacji geopolitycznej i wysokie ceny energii, szacunki dotyczące rozpiętości między ceną gazu ziemnego latem i zimą są bardzo zawodne. Oczekuje się, że sytuacja będzie szczególnie problematyczna przed kolejną zimą, ponieważ ceny mogą być wyższe latem niż zimą. Oczekuje się, że doprowadzi to do sytuacji, w której magazynowanie nie będzie atrakcyjne dla uczestników rynku, a napełnienie będzie trzeba zapewnić za pomocą interwencji publicznych, w tym wsparcia finansowego, aby zachęcić z korzystania z magazynowania.

– W lutym 2022 r. Komisja i Grupa Koordynacyjna ds. Gazu przeprowadziły ogólnounijną wzmocnioną analizę gotowości na wypadek zagrożeń. Analiza ta wykazała, że chociaż zima 2021/2022 była ostatecznie bezpieczna, może pojawić się ryzyko niedoboru gazu w magazynach przed kolejną zimą 2022/2023. Optymalizacja zdolności magazynowania w okresie napełniania wymagałaby natychmiastowego zatłaczania od początku sezonu napełniania (kwiecień 2022 r.). Takie wczesne

działania zmniejszyłyby ryzyko wystąpienia wąskich gardeł przy napełnianiu magazynów podczas ewentualnych zakłóceń ze wschodu, które wymagałyby transportu gazu do obiektów magazynowych z innych dróg przesyłu gazu.

– Poziom zapasów gazu w okresie 2021/2022 okazał się szczególnie niski w obiektach należących do podmiotów z państw trzecich. Przyczyniło się to prawie w połowie do nadzwyczajnie niskiego poziomu zapasów w tym roku. Instalacje magazynowe są aktywami strategicznymi i mają kluczowe znaczenie dla bezpieczeństwa dostaw w Unii i jej państwach członkowskich. Kontrola i użytkowanie instalacji magazynowych przez podmioty z państw trzecich mogą stwarzać ryzyko dla bezpieczeństwem dostaw, wpływając na inne podstawowe interesy bezpieczeństwa, i dodatkowo podważać strategiczną autonomię UE.

c) Cele wniosku

Niniejszy wniosek ma na celu wyeliminowanie bardzo istotnych zagrożeń dla bezpieczeństwa dostaw i gospodarki Unii wynikających z dramatycznie zmienionej sytuacji geopolitycznej. W szczególności zmierza on do zapewnienia, aby zdolności magazynowania w Unii, które mają kluczowe znaczenie dla bezpieczeństwa dostaw, nie pozostały niewykorzystane oraz aby magazynowanie było współdzielone w całej Unii w duchu solidarności.

W tym celu ustalenie obowiązkowego minimalnego poziomu gazu w instalacjach magazynowych zwiększy bezpieczeństwo dostaw przed zimą 2022/2023 i w kolejnych okresach zimowych. Obowiązkowa certyfikacja operatorów systemu magazynowania zapewni możliwość wykluczenia potencjalnego ryzyka dla bezpieczeństwa dostaw wynikającego z wpływu na krytyczną infrastrukturę magazynowania. Ponadto zachęci się do korzystania z magazynowania poprzez umożliwienie zwolnienia użytkowników instalacji magazynowych z taryf przesyłowych w punktach wejścia lub wyjścia z magazynu.

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Niniejszy wniosek zmienia dwa obowiązujące rozporządzenia: rozporządzenie (UE) 2017/1938 dotyczące środków zapewniających bezpieczeństwo dostaw gazu ziemnego oraz rozporządzenie (WE) nr 715/2009 w sprawie warunków dostępu do sieci przesyłowych gazu ziemnego. Opiera się na istniejących ramach dotyczących bezpieczeństwa dostaw gazu i przepisach dotyczących wewnętrznego rynku gazu, dodając dalsze środki niezbędne do zapewnienia bezpieczeństwa dostaw gazu ziemnego w Unii w kontekście poważnego kryzysu energetycznego spowodowanego niedawnymi zmianami sytuacji geopolitycznej.

Proponowane przepisy dotyczące obowiązkowych celów w zakresie napełnienia magazynów są związane z wnioskiem w sprawie stosowania magazynowania, który zawarto w art. 67 wniosku Komisji z dnia 15 grudnia 2021 r. dotyczącego rozporządzenia w sprawie rynków wewnętrznych gazów ze źródeł odnawialnych i gazu ziemnego oraz wodoru[1]. W artykule tym zaproponowano dodanie nowego art. 7 lit. b) do rozporządzenia (UE) 2017/1938, aby zachęcić państwa członkowskie do stosowania określonych środków związanych z magazynowaniem w celu zwiększenia bezpieczeństwa dostaw bez wprowadzania obowiązku magazynowania. Ponieważ jednak sytuacja geopolityczna znacznie się zmieniła od grudnia 2021 r., kluczowe stało się wzmocnienie środków zapewniających bezpieczeństwo dostaw. Komisja, we współpracy z Grupą Koordynacyjną ds. Gazu, przeprowadziła specjalną analizę

[1] COM/2021/804 final.

ryzyka, która wykazała, że pilnie potrzebne są bardziej rygorystyczne przepisy, aby zapewnić lepsze wykorzystanie instalacji magazynowych w Unii.

Szybkie negocjacje w sprawie kompleksowego wniosku z dnia 15 grudnia 2021 r. dotyczącego rozporządzenia w sprawie rynków wewnętrznych gazów ze źródeł odnawialnych i gazu ziemnego oraz wodoru mają kluczowe znaczenie dla Zielonego Ładu i zmniejszenia zależności Europy od gazu ziemnego. Aby uniknąć zakłóceń w procesie negocjacji w sprawie wniosku z dnia 15 grudnia 2021 r., wniosek dotyczący przepisów mających na celu zwiększenie poziomów napełnienia magazynów przedstawiono w formie odrębnego rozporządzenia, które ogranicza się do trzech wyraźnie ukierunkowanych zmian (obowiązek napełnienia magazynów, certyfikowanie magazynowania i rabat taryfowy). Ten krótki i dobrze ukierunkowany wniosek powinien umożliwić Radzie i Parlamentowi przyjęcie go w krótkim czasie, ponieważ pilnie potrzebne są nowe przepisy zapewniające napełnienie magazynów w czasie rosnących cen energii.

Aby uniknąć konfliktu prawnego między art. 67 wniosku z dnia 15 grudnia 2021 r. dotyczącego rozporządzenia w sprawie rynków wewnętrznych gazów ze źródeł odnawialnych i gazu ziemnego oraz wodoru a obecnym wnioskiem, obowiązywanie proponowanego rozporządzenia ogranicza się do chwili wejścia w życie przekształconego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) w sprawie rynków wewnętrznych gazów ze źródeł odnawialnych i gazu ziemnego oraz wodoru, którego dotyczy wniosek Komisji z dnia 15 grudnia 2021 r.

Przepisy dotyczące napełnienia magazynów zawarte w niniejszym wniosku mają zostać przyjęte jak najszybciej, aby zapewnić ich skuteczność przed rozpoczęciem sezonu grzewczego w październiku 2022 r. Na późniejszym etapie można je z łatwością włączyć do rozporządzenia w sprawie rynków wewnętrznych gazów ze źródeł odnawialnych i gazu ziemnego oraz wodoru.

- **Spójność z innymi politykami Unii**

Niniejszy wniosek jest spójny z szerszym zestawem inicjatyw mających na celu zwiększenie odporności energetycznej Unii i przygotowanie się na ewentualne sytuacje nadzwyczajne, w szczególności z wnioskami Komisji „Gotowi na 55”, a zwłaszcza z przeglądem trzeciego pakietu energetycznego dotyczącego gazu (dyrektywa 2009/73/WE i rozporządzenie 715/2009/WE), które mają na celu regulację konkurencyjnych rynków gazu zdekarbonizowanego i stworzenie sektora zrównoważonej energii w perspektywie długoterminowej, z korzyścią dla europejskich konsumentów.

W październiku 2021 r. Komisja Europejska przedstawiła komunikat w sprawie wprowadzenia i wsparcia odpowiednich środków, aby złagodzić skutki rosnących cen energii. W komunikacie przedstawiono również środki służące zapewnieniu przystępnej cenowo energii i wystarczającego poziomu zapasów gazu, zwiększające odporność Europy na przyszłe wstrząsy.

W związku z ostatnimi wydarzeniami geopolitycznymi, w marcu 2022 r. Komisja wydała komunikat „REPowerEU” dotyczący wspólnych europejskich działań w kierunku bezpiecznej i zrównoważonej energii po przystępnej cenie. Zgodnie z komunikatem REPowerEU Komisja przedstawi wniosek ustawodawczy aby zapewnić co roku odpowiedni poziom zapasów gazu do kolejnej zimy. W komunikacie nie tylko podkreślono pilną potrzebę napełnienia instalacji

magazynowych w Unii, ale również wyjaśniono, że możliwe jest wykorzystanie pomocy państwa na wsparcie finansowe napełniania magazynów[2].

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

• Podstawa prawna

Niniejszy wniosek zmienia rozporządzenie (UE) 2017/1938, którego podstawą prawną był art. 194 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Zmienia on również rozporządzenie (WE) nr 715/2009, które, jako że Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej nie obowiązywał w tym czasie, opierało się na art. 95 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, obecnie art. 114 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Podstawą niniejszego wniosku jest art. 194 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

• Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)

Środki planowane w ramach niniejszej inicjatywy są w pełni zgodne z zasadą pomocniczości. Ze względu na ryzyko i znaczące skutki ewentualnych przerw w dostawach gazu dla całej Unii konieczne jest podjęcie działań na szczeblu UE.

Biorąc pod uwagę bezprecedensowy charakter kryzysu dostaw gazu i jego skutki transgraniczne oraz fakt, że państwa UE są połączone wspólną siecią gazową, uzasadnione jest podjęcie działań na szczeblu Unii, ponieważ same państwa członkowskie nie są w stanie w sposób skoordynowany wystarczająco skutecznie przeciwdziałać ryzyku poważnych trudności gospodarczych wynikających ze znacznych zakłóceń w dostawach. Jedynie działania UE motywowane duchem solidarności między państwami członkowskimi mogą zapewnić skuteczną gotowość na wypadek zakłóceń w dostawach, które doprowadziłyby do trwałych szkód dla obywateli i gospodarki.

• Proporcjonalność

Inicjatywa jest zgodna z zasadą proporcjonalności. Ze względu na bezprecedensową sytuację geopolityczną oraz poważne zagrożenie dla konsumentów i gospodarki UE w przypadku zakłóceń w dostawach gazu istnieje wyraźna potrzeba skoordynowanych i pilnych działań. Pomimo sytuacji niecierpiącej zwłoki we wniosku uwzględniono fakt, że państwa członkowskie będą potrzebowały czasu na wprowadzenie środków niezbędnych do zapewnienia napełnienia magazynów. We wniosku przewidziano zatem mechanizm stopniowego wprowadzania, tj. przepisy, które są mniej rygorystyczne w odniesieniu do 2022 r. niż w odniesieniu do kolejnych lat (np. niższy cel w zakresie napełnienia, mniej celów pośrednich, zobowiązanie Komisji do uwzględnienia ograniczonego czasu stosowania przy egzekwowaniu przepisów). W związku z tym wniosek nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia celów określonych w obecnym instrumencie. Proponowane środki uznaje się za proporcjonalne i w miarę możliwości oparte na istniejących podejściach. Wspieranie środków solidarnościowych i wymóg napełnienia magazynów skutecznie zapewnia minimalizację ryzyka związanego z bezpieczeństwem dostaw na szczeblu regionalnym. Dokładnie rozważono wybór wymaganego poziomu napełnienia. Został ona omówiony z zainteresowanymi stronami w ramach Grupy Koordynacyjnej ds. Gazu po intensywnych konsultacjach z ekspertami branżowymi i państwami członkowskimi. Na

[2] COM(2022) 108 final, sekcja 1.2: *Aby zachęcić do uzupełniania zapasów, państwa członkowskie mogą udzielać pomocy dostawcom na podstawie art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE, na przykład w formie gwarancji („dwustronny kontrakt na transakcje różnicowe")*

podstawie tych konsultacji proponowany wskaźnik napełnienia wynoszący 90 % jest na koniecznym i odpowiednim poziomie, aby zapewnić bezpieczeństwo dostaw w okresie zimowym w przypadku poważnych zakłóceń w dostawach, bez nakładania nadmiernych obciążeń na państwa członkowskie, przedsiębiorstwa energetyczne lub obywateli.

- **Wybór instrumentu**

Niniejszy wniosek dotyczy zmiany dwóch rozporządzeń: rozporządzenia (UE) 2017/1938 i rozporządzenia (WE) nr 715/2009, a zatem wybranym instrumentem jest rozporządzenie zmieniające. Ponieważ nie jest to pełny przegląd żadnego z tych rozporządzeń, uznano, że wersja przekształcona nie jest właściwym instrumentem.

3. WYNIKI OCEN EX POST, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Ze względu na pilny charakter wniosku, który przedstawiono w odpowiedzi na nieoczekiwany kryzys geopolityczny i który należy pilnie przyjąć, aby zapewnić napełnienie magazynów przed sezonem grzewczym, konsultacje z zainteresowanymi stronami musiały być mniej formalne. Przeprowadzono jednak ukierunkowane konsultacje z zainteresowanymi stronami, w tym za pośrednictwem Grupy Koordynacyjnej ds. Gazu, a także wielokrotne dwustronne konsultacje z kluczowymi zainteresowanymi stronami, ekspertami sektorowymi i państwami członkowskimi.

Komisja opublikowała w dniu 8 marca 2022 r. COM(2022) 108 final „REPowerEU: Wspólne europejskie działania w kierunku bezpiecznej i zrównoważonej energii po przystępnej cenie", w którym określono główną treść obecnego wniosku w sprawie środków dotyczących napełniania magazynów i dzięki któremu możliwe już wówczas było przeprowadzenie konsultacji z odpowiednimi zainteresowanymi stronami w odniesieniu do proponowanych środków. Na podstawie tego dokumentu wszystkie zainteresowane strony – na przykład władze, zainteresowane podmioty i obywatele – miały możliwość przedstawienia uwag na temat przedstawionego w komunikacie podejścia legislacyjnego Komisji.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

Ze względu na delikatny politycznie i pilny charakter wniosku nie zlecono żadnej zewnętrznej ekspertyzy poza szeroko zakrojonymi konsultacjami z zainteresowanymi stronami.

- **Ocena skutków**

Ze względu na delikatny politycznie i pilny charakter wniosku nie przeprowadzono oceny skutków, ale przeprowadzono ogólnounijną wzmocnioną analizę gotowości na wypadek zagrożeń (zob. powyżej) i przeprowadzono ukierunkowane konsultacje.

Środki w zakresie napełniania magazynów i możliwe rozwiązania alternatywne zostały ocenione i szczegółowo omówione z zainteresowanymi stronami przed złożeniem wniosku, w szczególności na forum Grupy Koordynacyjnej ds. Gazu[3].

Podczas posiedzenia Grupy Koordynacyjnej ds. Gazu 23 lutego 2022 r. uczestnicy podkreślili, że należy jak najszybciej wprowadzić środki w celu ponownego napełnienia instalacji magazynowych przed kolejną zimą. Wystąpienia koncentrowały się na sposobach promowania napełniania, w miarę możliwości z wykorzystaniem mechanizmów rynkowych,

[3] Rejestr grup ekspertów Komisji i podobnych zespołów (europa.eu).

poziomu napełnienia jaki należy osiągnąć, sposobu finansowania magazynowania, w tym ewentualnej pomocy państwa, oraz sposobu koordynacji między państwami członkowskimi.

Na posiedzeniu Grupy Koordynacyjnej ds. Gazu 11 marca 2022 r. Komisja przedstawiła środki w zakresie magazynowania przewidziane w niniejszym wniosku i przedstawione w komunikacie REPowerEU. Grupa z zadowoleniem przyjęła komunikat i wypowiedziała się na temat docelowej daty napełnienia magazynów, stopnia elastyczności w osiąganiu celu w każdym państwie członkowskim, możliwych zachęt dla podmiotów rynkowych oraz sposobów poprawy współpracy.

- **Prawa podstawowe**

Środek ten umożliwi wsparcie dla niektórych odbiorców najbardziej wrażliwych, a w szczególności tych, którzy już doświadczają ubóstwa energetycznego.

4. WPŁYW NA BUDŻET

Wpływ wniosku na budżet UE dotyczy zasobów ludzkich i innych wydatków administracyjnych Dyrekcji Generalnej Komisji Europejskiej (DG) ds. Energii.

We wniosku określono nowy, udoskonalony system bezpieczeństwa dostaw gazu, obejmujący nowe obowiązki dla państw członkowskich, a w związku z tym wzmocnioną rolę DG ds. Energii w wielu dziedzinach, obejmujących:

- ogólne zarządzanie i wykonanie rozporządzenia (1 EPC),
- zarządzanie wzmocnioną rolą Grupy Koordynacyjnej ds. Gazu (0,5 EPC),
- monitorowanie wskaźników napełnienia i określenie technicznych elementów wdrażania, takich jak trajektorie napełniania (w tym analiza ekonomiczna i techniczna oraz zarządzanie danymi) (1,5 EPC),
- prawne aspekty wdrażania środków przewidzianych w nowym art. 6d ust. 7 (szacowana średnia roczna: 5 decyzji ostrzegawczych; 2 decyzje o środkach ostatecznych.) (2 EPC),
- zarządzanie platformą LNG przewidzianą w nowym art. 6b ust. 1 (5 EPC),
- ocenę powiadomień dotyczących podziału obciążeń przewidzianego w art. 6c (1 EPC),
- opinię w sprawie certyfikacji operatorów systemu magazynowania (3 EPC),
- wsparcie administracyjne (1 EPC).

W celu realizacji wyżej wymienionych nowych obowiązków należy zatem zwiększyć zasoby ludzkie DG ds. Energii o 12 dodatkowych EPC na stałe oraz 3 tymczasowe EPC przeznaczone specjalnie do certyfikacji do czasu zakończenia tego procesu.

Ponadto wdrożenie, koordynacja i działania następcze związane z niniejszym rozporządzeniem zmieniającym w państwach członkowskich będą wymagały następujących dodatkowych środków administracyjnych: 150 000 EUR rocznie na wyjazdy służbowe i spotkania ekspertów (w szczególności: Grupa Koordynacyjna ds. Gazu).

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

- **Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku**

Art. 1 zmienia rozporządzenie (WE) nr 2017/1938.

W art. 1 ust. 1 dodano definicje do art. 2 rozporządzenia (UE) 2017/1938 w celu zdefiniowania „trajektorii napełniania", „celu w zakresie napełnienia", „magazynowania strategicznego" i „rezerwy strategicznej";

w art. 1 ust. 2 dodaje się nowe art. 6a–6d.

– Art. 6 lit. a). Ten nowy przepis będzie wymagał od państw członkowskich zapewnienia, aby infrastruktury magazynowe na ich terytorium były zasadniczo napełnione w co najmniej 90 % pojemności na poziomie państwa członkowskiego do 1 listopada każdego roku, przy czym cele pośrednie dla każdego państwa członkowskiego określa się na luty, maj, lipiec i wrzesień. Niższy cel i inna trajektoria napełniania mają zastosowanie do 2022 r., biorąc pod uwagę fakt, że państwa członkowskie mają ograniczony czas na wdrożenie niniejszego rozporządzenia. Komisja jest upoważniona do zapewnienia realizacji celów w zakresie napełnienia w przypadku nieosiągnięcia celów pośrednich.

– W art. 6b określono środki, jakie państwa członkowskie stosują, aby zapewnić osiągnięcie obowiązkowych celów w zakresie napełnienia zgodnie z art. 6a.

– Art. 6c. Wprowadza się mechanizm podziału obciążeń, ponieważ chociaż nie wszystkie państwa członkowskie posiadają na swoim terytorium instalacje magazynowe, wszystkie one skorzystają z gwarantowanego wysokiego poziomu napełnienia pod względem wartości zabezpieczenia przed ryzykiem związanym z bezpieczeństwem dostaw i efektu tłumienia cen w zimie.

– Art. 6d. Ten nowy przepis przewiduje skuteczne instrumenty monitorowania nowych obowiązków dotyczących napełniania i wzmacnia rolę Grupy Koordynacyjnej ds. Gazu, przyznając jej wyraźny mandat do monitorowania wyników państw członkowskich w dziedzinie bezpieczeństwa dostaw gazu oraz do opracowywania na tej podstawie najlepszych praktyk. Zaktualizowane krajowe plany w dziedzinie energii i klimatu oraz krajowe zintegrowane sprawozdania w dziedzinie energii i klimatu dotyczące postępów przyjęte na podstawie art. 17 rozporządzenia 2018/1999 odzwierciedlają postępy w realizacji trajektorii napełniania i celów w zakresie napełnienia oraz planowane polityki i środki służące ich osiągnięciu.

Art. 2 zmienia rozporządzenie (WE) nr 715/2009.

W art. 2 ust. 1 dodano nowy art. 3a dotyczący certyfikacji operatorów systemu magazynowania, zgodnie z którym państwa członkowskie certyfikują wszystkie przedsiębiorstwa będące właścicielami operatora systemu magazynowania, w tym operatorów systemu przesyłowego, w celu zapewnienia, aby właściciel operatora systemu magazynowania nie narażał bezpieczeństwa dostaw energii w Unii ani żadnym państwie członkowskim.

W art. 2 ust. 2 dodaje się nowy ostatni akapit do art. 13, wprowadzający rabat w wysokości 100 % do taryf przesyłowych opartych na zdolności w punktach wejścia z instalacji magazynowych i w punktach wyjścia do instalacji magazynowych.

Art. 3 dotyczy wejścia w życie.

2022/0090 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1938 dotyczące środków zapewniających bezpieczeństwo dostaw gazu ziemnego oraz rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 715/2009 w sprawie warunków dostępu do sieci przesyłowych gazu ziemnego

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając art. 194 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Chociaż w przeszłości miały miejsce krótkotrwałe przerwy w dostawach gazu, istnieje szereg czynników odróżniających obecną sytuację od poprzednich kryzysów w zakresie bezpieczeństwa dostaw. Eskalacja konfliktu zbrojnego w Ukrainie od lutego 2022 r. doprowadziła do bezprecedensowego wzrostu cen. Te podwyżki cen prawdopodobnie zasadniczo zmienią motywację do napełniania instalacji magazynowych w Unii. W obecnej sytuacji geopolitycznej nie można już wykluczyć dalszych zakłóceń w dostawach gazu. Mogłoby to poważnie zaszkodzić obywatelom i gospodarce Unii, ponieważ Unia jest nadal w znacznym stopniu zależna od zewnętrznych dostaw gazu, na które może wpłynąć konflikt.

(2) Charakter i konsekwencje tych wydarzeń cechuje duża skala i obejmują one całą Unię, w związku z czym wymagają kompleksowej reakcji. Reakcja ta powinna w pierwszej kolejności objąć środki, które mogą zwiększyć bezpieczeństwo dostaw na poziomie Unii, w szczególności w odniesieniu do konsumentów chronionych. W związku z tym istotne jest, aby Unia działała w sposób skoordynowany, aby uniknąć potencjalnych zagrożeń wynikających z ewentualnych przerw w dostawach gazu.

(3) Magazynowanie gazu przyczynia się do bezpieczeństwa dostaw poprzez zapewnienie dodatkowych zasobów w przypadku dużego popytu lub zakłóceń w dostawach, a napełnione magazyny gazu zapewniają bezpieczne dostawy gazu; Ponieważ zakłócenia w dostawach gazu rurociągowego mogą wystąpić w dowolnym momencie, należy wprowadzić środki dotyczące poziomu napełniania unijnych obiektów magazynowych, aby zapewnić dostawy na zimę 2022/2023.

(4) Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1938[4] wprowadzono mechanizmy solidarności mające na celu reagowanie na ekstremalne sytuacje, w których w danym państwie członkowskim zagrożone są dostawy do odbiorców chronionych, stanowiące podstawową potrzebę bezpieczeństwa i niezbędny priorytet. W przypadku stanu nadzwyczajnego w Unii natychmiastowa reakcja powinna zapewnić, aby państwa członkowskie były w stanie zagwarantować konsumentom zwiększoną ochronę.

(5) Skutki konfliktu zbrojnego na granicach Unii pokazały, że obowiązujące przepisy dotyczące bezpieczeństwa dostaw nie są jednak dostosowane do nagłych istotnych wydarzeń geopolitycznych, w których niedobory dostaw i gwałtowne wzrosty cen mogą wynikać nie tylko z awarii infrastruktury lub ekstremalnych warunków pogodowych, ale również np. z celowych poważnych wydarzeń oraz dłuższych lub nagłych przerw w dostawach. Należy zatem zająć się nagłym znacznie zwiększonym ryzykiem wynikającym z obecnych zmian sytuacji geopolitycznej.

(6) Na podstawie przeprowadzonej przez Komisję analizy odpowiednich środków mających na celu zabezpieczenie dostaw gazu, m.in. ogólnounijnej wzmocnionej analizy gotowości na wypadek zagrożeń przeprowadzonej w lutym 2022 r. przez Komisję i Grupę Koordynacyjną ds. Gazu, państwa członkowskie powinny zasadniczo zapewnić napełnienie infrastruktury magazynowania na ich terytorium do co najmniej 90 % pojemności na poziomie państw członkowskich do 1 listopada, przy czym cele pośrednie dla każdego państwa członkowskiego wyznaczono na maj, lipiec, wrzesień i luty następnego roku. Jest to konieczne, aby zapewnić konsumentom europejskim odpowiednią ochronę przed niedoborami w zaopatrzeniu. W 2022 r. zastosowanie będzie miał niższy cel w zakresie napełnienia wynoszący 80 % i mniejsza liczba celów pośrednich (sierpień, wrzesień i październik), biorąc pod uwagę, że rozporządzenie zacznie obowiązywać dopiero po rozpoczęciu sezonu napełniania gazem, a państwa członkowskie będą miały ograniczony czas na wdrożenie niniejszego rozporządzenia.

(7) System „trajektorii napełniania” umożliwia stałe monitorowanie przez cały sezon napełniania (od 1 kwietnia do 30 września). Począwszy od 2023 r. magazynowanie jest również specjalnie monitorowane w lutym („punkt kontrolny w lutym”), aby

[4] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1938 z dnia 25 października 2017 r. dotyczące środków zapewniających bezpieczeństwo dostaw gazu ziemnego i uchylające rozporządzenie (UE) nr 994/2010 (Dz.U. L 280 z 28.10.2017, s. 1).

uniknąć nagłego odbioru gazu z magazynu w środku zimy, co mogłoby stanowić zagrożenie dla bezpieczeństwa dostaw przed końcem zimy.

(8) Cel w zakresie napełnienia i trajektoria napełniania mogą być dostosowywane przez Komisję od 2023 r. w drodze aktu delegowanego, z uwzględnieniem corocznych symulacji ENTSO gazu oraz wspólnej analizy przeprowadzanej przez regionalne grupy ryzyka określone w rozporządzeniu (UE) 2017/1938. Decyzja Komisji o ustanowieniu trajektorii napełniania zostanie podjęta po zasięgnięciu opinii Grupy Koordynacyjnej ds. Gazu.

(9) Państwa członkowskie nie zawsze mogą być w stanie terminowo osiągnąć cele w zakresie napełnienia ze względu na problemy techniczne, takie jak problemy związane z rurociągami zasilającymi obiekty magazynowe lub z instalacjami zatłaczającymi. W takich przypadkach właściwe jest, aby państwa członkowskie dysponowały elastycznością umożliwiającą osiągnięcie celu na późniejszym etapie. Cel w zakresie napełnienia powinien jednak zostać osiągnięty tak szybko, jak to technicznie możliwe, a najpóźniej do 1 grudnia, aby zapewnić bezpieczeństwo dostaw w okresie zimowym.

(10) Ponadto państwa członkowskie mogą nie być w stanie osiągnąć celów w zakresie napełnienia w przypadku stanu nadzwyczajnego w całej UE, tj. w czasach skrajnego niedoboru gazu. Cele w zakresie napełnienia nie powinny zatem mieć zastosowania w przypadku ogłoszenia przez Komisję stanu nadzwyczajnego w Unii lub w regionie zgodnie z art. 12 rozporządzenia (UE) 2017/1938 i dopóki trwa ten stan.

(11) Właściwe organy stale monitorują napełnianie podziemnych instalacji magazynowych w celu zapewnienia przestrzegania ich krajowych trajektorii napełniania. Krajowe trajektorie napełniania określa się, biorąc pod uwagę zakres wynoszący dwa punkty procentowe. Jeżeli poziom napełnienia w danym państwie członkowskim jest o więcej niż 2 punkty procentowe niższy od celu trajektorii napełniania, właściwe organy niezwłocznie wprowadzają skuteczne środki, aby zwiększyć poziom napełnienia. Państwa członkowskie informują Komisję i Grupę Koordynacyjną ds. Gazu o takich środkach.

(12) Znaczne i trwałe odejście od trajektorii napełniania może zagrozić osiągnięciu odpowiedniego poziomu zapasów, który jest niezbędny do zapewnienia, w duchu solidarności, bezpieczeństwa dostaw w Unii. W przypadku takich znacznych i trwałych odchyleń Komisja powinna być zatem uprawniona do stosowania skutecznych środków, aby uniknąć problemów w zakresie bezpieczeństwa dostaw wynikających z nienapełnionych magazynów. Podejmując decyzję w sprawie odpowiednich środków, Komisja bierze pod uwagę specyficzną sytuację danego państwa członkowskiego, np. wielkość instalacji magazynowych w odniesieniu do krajowego zużycia gazu lub znaczenie instalacji magazynowych dla bezpieczeństwa dostaw w regionie. Ponieważ niniejsze rozporządzenie wejdzie w życie po rozpoczęciu sezonu napełniania magazynów w 2022 r., wszelkie środki wprowadzone przez Komisję, aby wyeliminować odchylenia od trajektorii napełniania na 2022 r. powinny uwzględniać ograniczony czas na wdrożenie niniejszego rozporządzenia na poziomie krajowym. Komisja powinna zapewnić, aby wspomniane środki nie wykraczały poza to, co jest konieczne do utrzymania bezpieczeństwa dostaw, bez nakładania nieproporcjonalnych obciążeń na państwa członkowskie, uczestników rynku gazu, operatorów systemu magazynowania lub obywateli.

(13) Państwa członkowskie powinny zastosować wszelkie niezbędne środki, aby zapewnić osiągnięcie obowiązkowych celów w zakresie napełnienia. Z uwagi na różne systemy regulacyjne obowiązujące już w wielu państwach członkowskich w celu wspierania napełniania magazynów, nie przewidziano żadnego konkretnego instrumentu umożliwiającego osiągnięcie trajektorii napełniania i osiągnięcia celu w zakresie napełnienia, a państwa członkowskie mają swobodę wyboru instrumentu, który jest najbardziej odpowiedni w ich systemach krajowych, pod warunkiem że spełnione są warunki określone w art. 6 lit. b) pkt 2 i 3. Państwa członkowskie mają zatem swobodę wyboru uczestnika lub uczestników rynku, którzy zobowiążą się do zapewnienia napełniania magazynów. Mogą one również zdecydować, czy środki regulacyjne, takie jak środki zobowiązujące posiadaczy zdolności magazynowania do uwolnienia niewykorzystanych zdolności, możliwe w świetle obowiązujących przepisów rynkowych UE, mogą być wystarczające do osiągnięcia celów w zakresie napełnienia, czy też konieczne są zachęty finansowe mogące stanowić pomoc państwa. Państwa członkowskie powinny wykorzystywać skoordynowane instrumenty, takie platformy zakupu LNG, z innymi państwami członkowskimi, aby zmaksymalizować wykorzystanie LNG do napełnienia magazynów oraz zmniejszenia barier infrastrukturalnych i regulacyjnych utrudniających wspólne korzystanie z LNG w celu napełnienia magazynów.

(14) W komunikacie Komisji COM(2022) 108 final z dnia 8 marca 2022 r. zatytułowanym „REPowerEU: Wspólne europejskie działania w kierunku bezpiecznej i zrównoważonej energii po przystępnej cenie” wyjaśniono w tym względzie, że prawo Unii zezwala państwom członkowskim na udzielanie dostawcom pomocy państwa na podstawie art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE, aby zapewnić uzupełnienie magazynów, na przykład w formie gwarancji („dwustronny kontrakt na transakcje różnicowe”).

(15) Wszelkie środki przyjęte w celu zapewnienia napełniania magazynów gazu powinny być konieczne, jasno określone, przejrzyste, proporcjonalne, niedyskryminacyjne i weryfikowalne i nie powinny bezzasadnie zakłócać konkurencji lub skutecznego funkcjonowania rynku wewnętrznego gazu ani zagrażać bezpieczeństwu dostaw gazu do innych państw członkowskich lub do Unii. W szczególności takie przyjęte środki nie powinny prowadzić do wzmocnienia pozycji dominującej lub nieoczekiwanych zysków przedsiębiorstw kontrolujących instalacje magazynowe lub przedsiębiorstw, które zarezerwowały, ale nie wykorzystały zdolność magazynowania.

(16) Efektywne wykorzystanie istniejącej infrastruktury, w tym transgranicznej zdolności przesyłowej, instalacji magazynowych i instalacji LNG, jest ważnym czynnikiem zapewniającym bezpieczeństwo dostaw w duchu solidarności. Otwarte granice rynku energii mają kluczowe znaczenie dla bezpieczeństwa dostaw, również w czasach zakłóceń w dostawach gazu na poziomie krajowym, regionalnym lub unijnym. Żaden środek przyjęty w celu zapewnienia napełnienia magazynów gazu nie powinien zatem blokować ani ograniczać zdolności transgranicznych przydzielonych zgodnie z przepisami rozporządzenia Komisji (UE) 2017/459.

(17) Obowiązek magazynowania nałoży obciążenia finansowe na właściwe podmioty w tych państwach członkowskich, które posiadają na swoim terytorium odpowiednie instalacje magazynowe, a zwiększenie poziomu bezpieczeństwa dostaw będzie korzystne dla wszystkich państw członkowskich, w tym państw członkowskich, które nie posiadają instalacji magazynowych. Aby w duchu solidarności rozłożyć ciężar zapewnienia wystarczającego napełnienia instalacji magazynowych w Unii

służącego zapewnieniu bezpieczeństwa dostaw, państwa członkowskie bez instalacji magazynowych powinny przestrzegać obowiązku korzystania z magazynów w innych państwach członkowskich. W przypadku braku połączenia międzysystemowego z innymi państwami członkowskimi lub ograniczonej transgranicznej zdolności przesyłowej lub innych przyczyn technicznych uniemożliwiających korzystanie z instalacji magazynowych w innych państwach członkowskich, obowiązek ten należy odpowiednio ograniczyć.

(18) Państwa członkowskie nie powinny jednak podlegać takiemu obowiązkowi, jeżeli wspólnie z co najmniej jednym państwem członkowskim posiadającym instalacje magazynowe opracowują alternatywny mechanizm podziału obciążeń. Taki alternatywny mechanizm może między innymi uwzględniać istniejące już równoważne obowiązki prawne dotyczące przechowywania paliw alternatywnych. Państwa członkowskie powinny powiadomić Komisję o takich alternatywnych mechanizmach podziału obciążeń.

(19) Środki, dzięki którym państwa członkowskie bez instalacji magazynowych dzielą ciężar związany z obowiązkiem magazynowania z państwami członkowskimi z instalacjami magazynowymi, mogą z kolei mieć wpływ finansowy na właściwe podmioty rynkowe. Państwa członkowskie bez instalacji magazynowych mogą zatem zapewnić zachęty finansowe lub rekompensatę uczestnikom rynku z tytułu zmniejszenia dochodów lub z tytułu kosztów poniesionych w związku z nałożonymi na nich obowiązkami, których to kosztów nie można pokryć z dochodów. Jeżeli środek jest finansowany z opłaty, nie przypisuje się jej do transgranicznych punktów wzajemnego połączenia.

(20) Skuteczne monitorowanie i sprawozdawczość mają zasadnicze znaczenie zarówno dla oceny charakteru i zakresu zagrożeń związanych z bezpieczeństwem dostaw, jak i dla wyboru odpowiednich środków przeciwdziałania takim zagrożeniom. Operatorzy instalacji magazynowych powinni zgłaszać właściwym organom krajowym poziomy napełnienia co miesiąc w okresie napełniania. Zachęca się również właścicieli i operatorów instalacji magazynowych do regularnego kodowania pojemności i poziomu napełnienia każdego obiektu magazynowego na centralnej platformie sprawozdawczej.

(21) Organy regulacyjne powinny odgrywać ważną rolę w monitorowaniu bezpieczeństwa dostaw, co jest jednym z zadań powierzonych regulatorom na mocy przepisów dotyczących wewnętrznego rynku energii, oraz zapewniać równowagę między bezpieczeństwem a kosztami środków dla konsumentów. Komisja będzie monitorować poziomy napełnienia magazynów wspólnie z właściwymi organami państw członkowskich.

(22) Należy wzmocnić rolę Grupy Koordynacyjnej ds. Gazu, przyznając jej wyraźny mandat do monitorowania wyników państw członkowskich w dziedzinie bezpieczeństwa dostaw gazu oraz do opracowywania na tej podstawie najlepszych praktyk w tej dziedzinie. W związku z tym Komisja regularnie składa sprawozdania Grupie Koordynacyjnej ds. Gazu, która wspiera Komisję w monitorowaniu celów w zakresie napełnienia oraz w zapewnianiu realizacji tych celów.

(23) Unia uważa, że sektor systemu magazynowania ma duże znaczenie dla Unii, jej bezpieczeństwa dostaw energii i innych podstawowych interesów bezpieczeństwa. W związku z tym instalacje magazynowe są uważane za infrastrukturę krytyczną w rozumieniu dyrektywy Rady 2008/114/WE z dnia 8 grudnia 2008 r. w sprawie rozpoznawania i wyznaczania europejskiej infrastruktury krytycznej oraz oceny

potrzeb w zakresie poprawy jej ochrony. Państwa członkowskie powinny uwzględnić środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu w krajowych planach w dziedzinie energii i klimatu oraz w sprawozdaniach z postępów przyjętych na podstawie rozporządzenia 2018/1999.

(24) Unia uważa, że w sieci systemów magazynowania konieczne są dodatkowe zabezpieczenia, aby uniknąć wszelkich zagrożeń dla porządku publicznego i bezpieczeństwa publicznego w Unii oraz dla dobrobytu obywateli Unii. Państwa członkowskie powinny zapewnić, aby każdy operator systemu magazynowania, w tym operatorzy kontrolowani przez operatorów systemu przesyłowego, był certyfikowany na mocy niniejszego rozporządzenia przez organ regulacyjny lub inny właściwy organ wyznaczony przez państwo członkowskie w celu zapewnienia, aby wpływ na operatorów systemu magazynowania nie zagrażał bezpieczeństwu dostaw energii ani jakiemukolwiek innemu podstawowemu interesowi bezpieczeństwa w Unii lub jakimkolwiek państwie członkowskim. Do celów analizy ewentualnych zagrożeń dla bezpieczeństwa dostaw w innych państwach członkowskich ważna jest koordynacja między państwami członkowskimi w zakresie oceny bezpieczeństwa dostaw, która nie powinna dyskryminować uczestników rynku i powinna być w pełni zgodna z zasadami dobrze funkcjonującego rynku wewnętrznego. W celu szybkiego zmniejszenia niebezpieczeństwa niskiego poziomu zapasów, należy nadać priorytet certyfikacji i przeprowadzać ją szybciej w przypadku większych magazynów i magazynów, które ostatnio były napełniane na niezmiennie niskim poziomie, aby wykluczyć potencjalne problemy w zakresie bezpieczeństwa dostaw wynikające z kontroli nad takimi dużymi magazynami.

(25) Organy regulacyjne powinny odmówić certyfikacji, jeżeli osoba, która bezpośrednio lub pośrednio kontroluje operatora systemu magazynowania lub wykonuje wobec niego jakiekolwiek prawa, może zagrozić bezpieczeństwu dostaw energii lub jakiemukolwiek innemu podstawowemu interesowi bezpieczeństwa na poziomie państwa członkowskiego, regionu lub Unii. W ocenie tej organy regulacyjne powinny uwzględnić stosunki handlowe, które mogłyby negatywnie wpłynąć na motywację i zdolność operatora systemu magazynowania do napełnienia instalacji magazynowej, a także międzynarodowe zobowiązania Unii oraz wszelkie inne szczególne fakty i okoliczności danej sprawy. Aby zapewnić spójne stosowanie tych przepisów w całej Unii, poszanowanie międzynarodowych zobowiązań Unii oraz solidarność i bezpieczeństwo energetyczne w Unii, organy regulacyjne przy podejmowaniu decyzji w sprawie certyfikacji powinny w jak największym stopniu uwzględniać opinię Komisji. W przypadku gdy organ regulacyjny odmawia certyfikacji, powinien być uprawniony do żądania od dowolnej osoby zbycia posiadanych udziałów lub praw w stosunku do operatora systemu magazynowania, oraz do wyznaczenia terminu takiego zbycia, do zarządzenia wszelkich innych odpowiednich środków w celu zapewnienia, aby ta osoba lub te osoby nie mogły sprawować żadnej kontroli nad tym operatorem systemu magazynowania ani wykonywać praw względem niego, oraz do podjęcia decyzji w sprawie odpowiednich środków wyrównawczych. Wszelkie środki wprowadzone w decyzji w sprawie certyfikacji w celu przeciwdziałania zagrożeniom dla bezpieczeństwa dostaw lub innym podstawowym interesom bezpieczeństwa powinny być konieczne, jasno określone, przejrzyste, proporcjonalne i niedyskryminacyjne.

(26) Jeżeli przedsiębiorstwa muszą kupować więcej gazu, gdy gaz jest drogi, może to jeszcze bardziej podnieść ceny. Niniejszemu rozporządzeniu towarzyszy zatem zniesienie taryf wejścia i wyjścia w odniesieniu do zdolności przesyłowych do

instalacji magazynowych i z tych instalacji, dzięki czemu magazynowanie jest bardziej atrakcyjne dla uczestników rynku. Organy regulacyjne i organy ds. konkurencji powinny również korzystać ze swoich kompetencji, aby skutecznie wykluczać nieuzasadnione podwyżki taryf za magazynowanie.

(27) Ze względu na wyjątkowe okoliczności obecnej sytuacji i niepewność związaną z przyszłymi wydarzeniami geopolitycznymi zachęca się państwa członkowskie do osiągnięcia celów w zakresie napełnienia jak najszybciej, a w każdym razie nie później niż w terminie określonym w niniejszym rozporządzeniu.

(28) Z uwagi na bezpośrednie zagrożenie dla bezpieczeństwa dostaw spowodowane obecnym konfliktem zbrojnym niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym. W celu zapewnienia spójności z wnioskiem Komisji COM(2021) 804 final dotyczącym rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie rynków wewnętrznych gazów ze źródeł odnawialnych i gazu ziemnego oraz wodoru (wersja przekształcona), niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie wyłącznie do czasu przyjęcia i wejścia w życie rozporządzenia w sprawie rynków wewnętrznych gazów ze źródeł odnawialnych i gazu ziemnego oraz wodoru, zgodnie z wyżej wymienionym wnioskiem Komisji COM(2021) 804 final, w którym uwzględnione zostaną zmiany wprowadzone niniejszym rozporządzeniem,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zmiany w rozporządzeniu (UE) 2017/1938

W rozporządzeniu (UE) 2017/1938 wprowadza się następujące zmiany:

(1) w art. 2 dodaje się punkty w brzmieniu:

„27) »trajektoria napełniania« oznacza kilka celów pośrednich dla każdego państwa członkowskiego wymienionych w załączniku Ia i Ib;

28) »cel w zakresie napełnienia« oznacza wiążący cel dotyczący poziomu napełnienia instalacji magazynowych dla nieskroplonego gazu ziemnego;

29) »magazynowanie strategiczne« oznacza magazynowanie nieskroplonego gazu ziemnego, którego udostępnienie podlega zezwoleniu organu publicznego i który nie może być sprzedawany na rynku, lecz wyłącznie udostępniany w przypadku niedoboru dostaw, zakłócenia w dostawach lub stanu nadzwyczajnego;

30) »rezerwa strategiczna« oznacza nieskroplony gaz ziemny nabywany, zarządzany i przechowywany przez operatorów systemów przesyłowych wyłącznie w celu wykonywania ich funkcji jako operatorów systemów przesyłowych oraz w celu zapewnienia bezpieczeństwa dostaw. Gaz przechowywany jako część rezerwy strategicznej jest rozdysponowany wyłącznie w przypadku, gdy wymaga tego utrzymanie funkcjonowania systemu w bezpiecznych i niezawodnych warunkach zgodnie z art. 13 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/73/WE z dnia 13 lipca 2009 r. dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego i uchylającej dyrektywę 2003/55/WE lub w

przypadku ogłoszenia stanu nadzwyczajnego na mocy art. 11, i w inny sposób nie może być sprzedawany na hurtowych rynkach gazu.”;

(2) dodaje się art. 6a–6e w brzmieniu:

„Artykuł 6a

Obowiązkowy cel w zakresie napełnienia i trajektoria napełniania

(1) Każde państwo członkowskie zapewnia osiągnięcie określonego w ust. 2 celu w zakresie napełnienia w odniesieniu do łącznej pojemności wszystkich instalacji magazynowych na jego terytorium do 1 listopada każdego roku.

(2) Na 2022 r. cel w zakresie napełnienia ustala się na poziomie 80 % pojemności wszystkich instalacji magazynowych na terytorium poszczególnych państw członkowskich. O ile Komisja nie zadecyduje inaczej zgodnie z ust. 4, cel w zakresie napełnienia ustala się na poziomie 90 % na kolejne lata.

(3) Państwa członkowskie wprowadzają środki niezbędne do osiągnięcia celów pośrednich określonych w załączniku Ia i Ib w odniesieniu do każdego państwa członkowskiego. Na 2022 r. cele pośrednie ustala się wyłącznie na sierpień, wrzesień i październik. Od 2023 r. państwa członkowskie zapewniają osiągnięcie celów pośrednich na luty, maj, lipiec i wrzesień.

(4) Komisja jest uprawniona, po zasięgnięciu opinii Grupy Koordynacyjnej ds. Gazu, do przyjęcia aktu delegowanego zmieniającego załącznik Ib służącego określeniu celu w zakresie napełnienia i trajektorii napełniania od 2023 r., zgodnie z art. 19. Ten akt delegowany zostanie przyjęty nie później niż 31 grudnia roku poprzedzającego rok, dla którego ustalono nowy cel w zakresie napełnienia. Cel w zakresie napełnienia i trajektoria napełniania ustalone przez Komisję opierają się na ocenie ogólnej sytuacji w zakresie bezpieczeństwa dostaw oraz rozwoju popytu i podaży gazu w Unii i poszczególnych państwach członkowskich oraz są ustalane w sposób zapewniający bezpieczeństwo dostaw przy jednoczesnym unikaniu niepotrzebnych obciążeń dla państw członkowskich, uczestników rynku gazu, operatorów systemu magazynowania lub obywateli.

(5) Jeżeli państwo członkowskie nie jest w stanie osiągnąć celu w zakresie napełnienia ze względu na szczególne właściwości techniczne instalacji magazynowej lub instalacji magazynowych na jego terytorium, np. w przypadku wyjątkowo niskich wskaźników zatłaczania, zezwala się na osiągnięcie celów w zakresie napełnienia dopiero 1 grudnia. Państwo członkowskie informuje o tym Komisję przed 1 listopada, podając przyczyny opóźnienia.

(6) Cel w zakresie napełnienia nie ma zastosowania w przypadku ogłoszenia przez Komisję stanu nadzwyczajnego w Unii lub w regionie zgodnie z art. 12 i dopóki trwa ten stan.

(7) Właściwe organy każdego roku stale monitorują trajektorię napełniania i regularnie składają sprawozdania Grupie Koordynacyjnej ds. Gazu. Jeżeli poziom napełnienia w danym państwie członkowskim jest o więcej niż 2 punkty procentowe niższy od poziomu trajektorii napełniania określonej w

załączniku Ib, właściwe organy niezwłocznie wprowadzają skuteczne środki w celu zwiększenia poziomu napełnienia. Państwa członkowskie informują Komisję i Grupę Koordynacyjną ds. Gazu o wprowadzonych środkach.

(8) W przypadku znacznego i trwałego odchylenia od trajektorii napełniania należy zastosować następujące środki:

(a) po zasięgnięciu opinii Grupy Koordynacyjnej ds. Gazu i danego państwa członkowskiego Komisja wystosowuje ostrzeżenie do państwa członkowskiego i zaleca natychmiastowe zastosowanie środków;

(b) jeżeli odstępstwo od trajektorii nie zostanie znacząco zmniejszone w ciągu jednego miesiąca od daty ostrzeżenia, Komisja, po zasięgnięciu opinii Grupy Koordynacyjnej ds. Gazu i danego państwa członkowskiego, podejmuje w ostateczności decyzję zobowiązującą państwo członkowskie do wprowadzenia środków, które skutecznie likwidują lukę w stosunku do trajektorii, w tym, w stosownych przypadkach, jednego lub kilku środków wymienionych w art. 6b ust. 1 lub wszelkich innych środków mających na celu zapewnienie osiągnięcia obowiązkowego celu w zakresie napełnienia zgodnie z niniejszym artykułem;

(c) podejmując decyzję w sprawie odpowiednich środków zgodnie z lit. b), Komisja bierze pod uwagę specyficzną sytuację danego państwa członkowskiego, np. wielkość instalacji magazynowych w odniesieniu do krajowego zużycia gazu lub znaczenie instalacji magazynowych dla bezpieczeństwa dostaw w regionie. Wszelkie środki wprowadzone przez Komisję w celu zaradzenia odchyleniom od trajektorii napełniania na 2022 r. uwzględniają krótkie ramy czasowe wdrożenia niniejszego artykułu na poziomie krajowym, które mogły przyczynić się do odchylenia od trajektorii napełniania na 2022 r.;

(d) Komisja zapewnia, aby środki nie wykraczały poza to, co jest konieczne do utrzymania bezpieczeństwa dostaw, bez nakładania nieproporcjonalnych obciążeń na państwa członkowskie, uczestników rynku gazu, operatorów systemu magazynowania lub obywateli.

Artykuł 6b

Realizacja celu w zakresie napełnienia

(1) Państwa członkowskie wprowadzają wszelkie niezbędne środki, w tym zachęty finansowe lub rekompensatę dla uczestników rynku, aby zapewnić osiągnięcie obowiązkowych celów w zakresie napełnienia zgodnie z art. 6 lit. a). Środki te w szczególności mogą obejmować:

(a) nałożenie na dostawców gazu obowiązku magazynowania minimalnych ilości gazu w instalacjach magazynowych;

(b) nałożenie na właścicieli magazynów obowiązku oferowania swoich zdolności uczestnikom rynku;

(c) nałożenie na operatora systemu przesyłowego obowiązku nabywania rezerw strategicznych gazu i zarządzania nimi wyłącznie w celu wykonywania jego funkcji jako operatora systemu przesyłowego oraz w celu zapewnienia bezpieczeństwa dostaw w przypadku sytuacji nadzwyczajnej;

(d) wykorzystanie skoordynowanych instrumentów, takich jak platformy zakupu LNG, z innymi państwami członkowskimi w celu maksymalizacji wykorzystania LNG oraz zmniejszenia barier infrastrukturalnych i regulacyjnych utrudniających wspólne korzystanie z LNG w celu napełnienia instalacji magazynowych;

(e) zapewnienie zachęt finansowych dla uczestników rynku lub rekompensaty z tytułu potencjalnego zmniejszenia dochodów lub z tytułu kosztów poniesionych w związku z nałożonymi na nich obowiązkami , których to kosztów nie można pokryć z dochodów;

(f) przyjęcie skutecznych instrumentów w celu nałożenia na posiadaczy zdolności magazynowania obowiązku wykorzystywania lub uwalniania niewykorzystanych zarezerwowanych zdolności.

(2) Środki przyjęte na podstawie niniejszego artykułu ograniczają się do tego, co jest konieczne do osiągnięcia celu w zakresie napełnienia, są jasno określone, przejrzyste, proporcjonalne, niedyskryminacyjne i weryfikowalne. Nie mogą one nadmiernie zakłócać konkurencji lub skutecznego funkcjonowania rynku wewnętrznego gazu ani zagrażać bezpieczeństwu dostaw gazu do innych państw członkowskich lub Unii.

(3) Państwa członkowskie wprowadzają wszelkie niezbędne środki, aby zapewnić efektywne wykorzystanie istniejącej infrastruktury na szczeblu krajowym i regionalnym z korzyścią dla bezpieczeństwa dostaw. Środki te w żadnym wypadku nie blokują ani nie ograniczają transgranicznego wykorzystania instalacji magazynowych lub LNG i nie ograniczają transgranicznych zdolności przesyłowych przydzielonych zgodnie z rozporządzeniem Komisji (UE) 2017/459.

Artykuł 6c
Podział obciążeń

(1) Państwa członkowskie bez instalacji magazynowych zapewniają, aby uczestnicy rynku krajowego zawarli porozumienia z operatorami systemu magazynowania z państw członkowskich z instalacjami magazynowymi, które zapewniają wykorzystanie w tych państwach członkowskich do 1 listopada ilości magazynowych odpowiadających co najmniej 15 % rocznego zużycia gazu w państwie członkowskim bez instalacji magazynowych. Jeżeli transgraniczna zdolność przesyłowa lub inne ograniczenia techniczne nie pozwalają na pełne wykorzystanie 15 % niekrajowych pojemności magazynowych, poza państwem członkowskim nieposiadającym instalacji magazynowych przechowuje się jedynie technicznie możliwe ilości.

(2) Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 państwa członkowskie bez instalacji magazynowych mogą zamiast tego wspólnie opracować mechanizm podziału obciążeń z co najmniej jednym państwem członkowskim z instalacjami

magazynowymi. Mechanizm podziału obciążeń opiera się na odpowiednich danych z najnowszej oceny ryzyka na podstawie art. 7 i uwzględnia następujące parametry:

(a) koszt wsparcia finansowego służącego osiągnięciu celów w zakresie napełnienia, bez uwzględnienia kosztów realizacji obowiązków w zakresie magazynowania strategicznego;

(b) ilości gazu potrzebne do zaspokojenia popytu odbiorców chronionych zgodnie z art. 6 ust. 1;

(c) ograniczenia techniczne, takie jak dostępna zdolność magazynowania, techniczna zdolność transgraniczna, wskaźniki odbioru.

(3) O wspólnie opracowanym mechanizmie powiadamia się Komisję najpóźniej miesiąc po wejściu w życie niniejszego artykułu.

(4) Państwa członkowskie bez instalacji magazynowych mogą zapewnić uczestnikom rynku zachęty lub rekompensatę finansową z tytułu zmniejszenia dochodów lub z tytułu kosztów poniesionych w związku z nałożonymi na nich obowiązkami, których to kosztów nie można pokryć z dochodów, w celu zapewnienia realizacji obowiązku magazynowania gazu w innych państwach członkowskich na podstawie ust. 1 lub wdrożenia wspólnie opracowanego mechanizmu na podstawie ust. 2. Jeżeli środek jest finansowany z opłaty, nie przypisuje się jej do transgranicznych punktów wzajemnego połączenia.

Artykuł 6d

Monitorowanie i egzekwowanie

(1) Operatorzy systemu magazynowania zgłaszają poziom napełnienia w każdym z punktów kontroli ustanowionych zgodnie z załącznikiem Ia i Ib właściwym organom w państwach członkowskich, w których mają siedzibę.

(2) Właściwe organy państw członkowskich monitorują poziomy napełnienia instalacji magazynowych na swoich terytoriach pod koniec każdego miesiąca i bez zbędnej zwłoki przekazują wyniki Komisji.

(3) Na podstawie informacji przekazanych przez właściwe organy państw członkowskich Komisja regularnie składa sprawozdania Grupie Koordynacyjnej ds. Gazu.

(4) Grupa Koordynacyjna ds. Gazu wspiera Komisję w monitorowaniu celów w zakresie napełnienia i trajektorii napełniania oraz opracowuje wytyczne dla Komisji w sprawie odpowiednich środków mających na celu zapewnienie zgodności w przypadku, gdy państwa członkowskie nie osiągną celów dotyczących trajektorii napełniania lub nie wywiązują się z celów w zakresie napełnienia.

(5) Państwa członkowskie wprowadzają niezbędne środki, aby osiągnąć trajektorię napełniania i cel w zakresie napełnienia oraz wyegzekwować od uczestników rynku obowiązki w zakresie magazynowania, których realizacja jest wymagana do osiągnięcia tej trajektorii i tego celu, w tym poprzez nakładanie na nich wystarczająco odstraszających sankcji i grzywien.

(6) Państwa członkowskie niezwłocznie informują Komisję o środkach egzekucyjnych wprowadzonych na podstawie niniejszego rozporządzenia.

(7) W przypadku wymiany szczególnie chronionych informacji handlowych Komisja może zwołać posiedzenia Grupy Koordynacyjnej ds. Gazu w formacie ograniczonym do państw członkowskich.

(8) Wymieniane informacje ograniczają się do tego, co jest konieczne do monitorowania zgodności z wymogami niniejszego rozporządzenia. Komisja, organy regulacyjne i państwa członkowskie zachowują poufność szczególnie chronionych informacji handlowych otrzymanych w kontekście niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 6e

Zakres zastosowania

Przepisy art. 6a–6d nie mają zastosowania do części instalacji LNG wykorzystywanych do magazynowania.”;

(3) w załącznikach wprowadza się zmiany zgodnie z tekstem załącznika I do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 715/2009

(1) dodaje się art. 3a w brzmieniu:

„Artykuł 3a

Certyfikacja operatorów systemu magazynowania

(1) Państwa członkowskie zapewniają, aby każdy operator systemu magazynowania, w tym operator systemu magazynowania kontrolowany przez operatorów systemu przesyłowego, był certyfikowany przez organ regulacyjny na mocy niniejszego artykułu lub przez inny właściwy organ wyznaczony przez zainteresowane państwo członkowskie, zgodnie z procedurą określoną w niniejszym artykule. Obowiązek certyfikacji operatorów instalacji magazynowych na mocy niniejszego artykułu ma również zastosowanie do operatorów systemu magazynowania kontrolowanych przez operatorów systemu przesyłowego, którzy zostali już certyfikowani zgodnie z zasadami rozdziału na podstawie art. 9–11 dyrektywy 2009/73/WE.

(2) W przypadku operatorów systemu magazynowania eksploatujących instalacje magazynowe o zdolności powyżej 3,5 TWh, które były napełnione 31 marca 2021 r. i 31 marca 2022 r. na poziomie wynoszącym średnio mniej niż 30 % ich maksymalnej pojemności, organ regulacyjny albo wyznaczony organ

zgodnie z ust. 1 przyjmuje projekt decyzji w sprawie certyfikacji operatorów systemu magazynowania w terminie 100 dni roboczych od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia lub otrzymania powiadomienia zgodnie z ust. 8. W odniesieniu do wszystkich pozostałych operatorów systemu magazynowania projekt decyzji przyjmuje się w terminie 18 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia lub otrzymania powiadomienia zgodnie z ust. 7 lub 8. Uwzględniając ryzyko dla bezpieczeństwa dostaw energii, organ regulacyjny albo wyznaczony organ zgodnie z ust. 1 bierze pod uwagę wszelkie zagrożenia dla bezpieczeństwa dostaw na poziomie krajowym, regionalnym lub ogólnounijnym wynikające na przykład z:

(a) własności, dostaw lub innych stosunków handlowych, które mogłyby negatywnie wpłynąć na motywację i zdolność operatora systemu magazynowania do napełnienia instalacji magazynowej;

(b) praw i obowiązków Unii wobec państwa trzeciego lub państw trzecich, wynikających z prawa międzynarodowego, w tym również z umowy zawartej z jednym lub większą liczbą państw trzecich, której stroną jest Unia i która dotyczy kwestii bezpieczeństwa dostaw energii;

(c) praw i obowiązków danego państwa członkowskiego lub danych państw członkowskich wobec państwa trzeciego lub państw trzecich, wynikających z umów zawartych z tym państwem trzecim, w zakresie, w jakim są one zgodne z prawem unijnym, lub

(d) wszelkich innych szczególnych faktów i okoliczności sprawy.

(3) Organ regulacyjny lub wyznaczony organ zgodnie z ust. 1 odmawia certyfikacji, jeżeli wykazano, że osoba, która bezpośrednio lub pośrednio kontroluje lub wykonuje jakiekolwiek prawa względem operatora systemu magazynowania w rozumieniu art. 9 dyrektywy 2009/73/WE, może zagrozić bezpieczeństwu dostaw energii lub podstawowym interesom bezpieczeństwa dowolnego państwa członkowskiego lub Unii. Organ regulacyjny albo wyznaczony organ zgodnie z ust. 1 może zamiast tego podjąć decyzję o przyznaniu certyfikacji na warunkach zapewniających wystarczające ograniczenie wszystkich rodzajów ryzyka, które mogą negatywnie wpłynąć na napełnianie magazynów zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, oraz pod warunkiem że ich sprawność można w pełni zapewnić poprzez skuteczne wprowadzenie w życie i monitorowanie.

(4) W przypadku gdy organ regulacyjny albo wyznaczony organ zgodnie z ust. 1 dojdzie do wniosku, że zagrożeń dla bezpieczeństwa dostaw nie można usunąć na warunkach określonych w ust. 3, i w związku z tym odmawia certyfikacji, organ ten:

(a) zobowiązuje osobę lub osoby, które uważa za mogące zagrozić bezpieczeństwu dostaw energii lub podstawowemu interesowi bezpieczeństwa dowolnego państwa członkowskiego lub Unii, do zbycia udziałów lub praw, które posiadają w stosunku do operatora systemu magazynowania, oraz do określenia terminu takiego zbycia;

(b) zarządza, w stosownych przypadkach, środki tymczasowe w celu zapewnienia, aby taka osoba lub osoby nie mogły sprawować

kontroli ani wykonywać praw względem tego operatora systemu magazynowania do czasu zbycia udziałów lub praw oraz

(c) podejmuje decyzję w sprawie odpowiednich środków wyrównawczych.

(5) Organ regulacyjny albo wyznaczony organ zgodnie z ust. 1 niezwłocznie powiadamia Komisję o projekcie decyzji, przekazując jednocześnie wszystkie stosowne informacje dotyczące tej decyzji. Komisja przedstawia swoją opinię w sprawie projektu decyzji krajowemu organowi regulacyjnemu albo wyznaczonemu organowi zgodnie z ust. 1 w terminie 50 dni roboczych. Organ regulacyjny albo wyznaczony organ zgodnie z ust. 1 w jak największym stopniu uwzględnia opinię Komisji.

(6) Organ regulacyjny albo wyznaczony organ zgodnie z ust. 1 przyjmuje decyzję w sprawie certyfikacji operatorów systemu magazynowania nie później niż 25 dni roboczych od otrzymania opinii Komisji.

(7) Przed uruchomieniem nowo wybudowanej instalacji magazynowej operator systemu magazynowania musi uzyskać certyfikację zgodnie z ust. 1–6. Operator systemu magazynowania powiadamia organ regulacyjny albo wyznaczony organ zgodnie z ust. 1 o zamiarze uruchomienia instalacji magazynowej.

(8) Operatorzy systemu magazynowania powiadamiają organ regulacyjny albo wyznaczony organ zgodnie z ust. 1 o wszelkich planowanych transakcjach, które wymagałyby ponownej oceny ich zgodności z wymogami certyfikacyjnymi określonymi w ust. 1 i 2.

(9) Organ regulacyjny albo wyznaczony organ zgodnie z ust. 1 monitoruje ciągłą zgodność operatorów systemu magazynowania z wymogami ust. 1 i 2. Organ ten wszczyna procedurę certyfikacji w celu zapewnienia takiej zgodności:

(a) po złożeniu przez operatora systemu magazynowania powiadomienia zgodnie z ust. 7 lub 8;

(b) z własnej inicjatywy, jeżeli organ ten posiada wiedzę, że planowana zmiana praw lub wpływ na operatora systemu magazynowania mogą prowadzić do niezgodności z wymogami ust. 1 i 2;

(c) na podstawie uzasadnionego wniosku Komisji.

(10) Państwa członkowskie stosują wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia nieprzerwanego funkcjonowania instalacji magazynowych na ich terytorium. Eksploatacja tych instalacji magazynowych może zostać zakończona wyłącznie po przeprowadzeniu oceny przez organ regulacyjny albo wyznaczony organ zgodnie z ust. 1, z uwzględnieniem opinii ENTSO gazu, w której stwierdzono, że to zakończenie eksploatacji nie osłabia bezpieczeństwa dostaw gazu na szczeblu krajowym lub unijnym. W stosownych przypadkach wprowadza się odpowiednie środki wyrównawcze, jeżeli zakończenie eksploatacji nie jest dozwolone.

(11) Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktu delegowanego określającego szczegóły procedury, zgodnie z którą należy postępować do celów stosowania niniejszego ustępu zgodnie z art. 19.

(12) Przepisy niniejszego artykułu nie mają zastosowania do części instalacji LNG wykorzystywanych do magazynowania.”;

(2) w art. 13 dodaje się ustęp 3 w brzmieniu:

„3. W odniesieniu do taryf przesyłowych opartych na zdolności w punktach wejścia z instalacji magazynowych i punktach wyjścia do instalacji magazynowych stosuje się rabat w wysokości 100 %, z wyłączeniem instalacji magazynowej, która jest połączona z więcej niż jedną siecią przesyłową lub dystrybucyjną, w zakresie w jakim instalacja ta jest wykorzystywana do konkurowania z punktem połączenia międzysystemowego. Komisja ponownie przeanalizuje rabat taryfowy 5 lat po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia. Komisja ocenia, czy poziom obniżki określony w niniejszym artykule jest nadal odpowiedni w świetle obowiązku magazynowania zgodnie z art. 6a rozporządzenia (UE) 2017/1938.”.

Artykuł 3

Wejście w życie i rozpoczęcie stosowania

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się do dnia wejścia w życie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) w sprawie rynków wewnętrznych gazów ze źródeł odnawialnych i gazu ziemnego oraz wodoru, którego dotyczy wniosek Komisji z dnia 15 grudnia 2021 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia […] r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego	*W imieniu Rady*
Przewodnicząca	*Przewodniczący*

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1938 dotyczące środków zapewniających bezpieczeństwo dostaw gazu ziemnego oraz rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 715/2009 w sprawie warunków dostępu do sieci przesyłowych gazu ziemnego

1.1. Obszary polityki, których dotyczy wniosek/inicjatywa

Europejski Zielony Ład – Energia – Bezpieczeństwo dostaw energii

1.2. Wniosek/inicjatywa dotyczy:

✓ **nowego działania**

☐ **nowego działania będącego następstwem projektu pilotażowego/działania przygotowawczego**[5]

☐ **przedłużenia bieżącego działania**

☐ **połączenia lub przekształcenia co najmniej jednego działania pod kątem innego/nowego działania**

1.3. Cel(e)

1.3.1. Cel(e) ogólny(e)

Niniejszy wniosek ma na celu wyeliminowanie bardzo istotnych zagrożeń dla bezpieczeństwa dostaw i gospodarki Unii wynikających z dramatycznie zmienionej sytuacji geopolitycznej. W szczególności zmierza on do zapewnienia, aby zdolności magazynowania w Unii, które mają kluczowe znaczenie dla bezpieczeństwa dostaw, nie pozostały niewykorzystane oraz aby magazynowanie było współdzielone w całej Unii w duchu solidarności.

W tym celu ustalenie obowiązkowego minimalnego poziomu gazu w instalacjach magazynowych zwiększy bezpieczeństwo dostaw przed zimą 2022/2023 i w kolejnych okresach zimowych. Obowiązkowa certyfikacja operatorów systemu magazynowania zapewni możliwość wykluczenia potencjalnego ryzyka dla bezpieczeństwa dostaw wynikającego z wpływu na krytyczną infrastrukturę magazynowania. Ponadto zachęci się do korzystania z magazynowania poprzez umożliwienie zwolnienia użytkowników instalacji magazynowych z taryf przesyłowych w punktach wejścia lub wyjścia z magazynu.

1.3.2. Cel(e) szczegółowy(e)

Cel szczegółowy nr 1:

Odpowiedni poziom zapasów gazu w UE w listopadzie 2022 r.

Cel szczegółowy nr 2:

Odpowiedni poziom zapasów gazu w UE w listopadzie 2023 r. i kolejnych latach

[5] O którym mowa w art. 58 ust. 2 lit. a) lub b) rozporządzenia finansowego.

Cel szczegółowy nr 3: Certyfikacja operatorów systemu magazynowania w UE w ciągu 18 miesięcy

1.3.3. Oczekiwane wyniki i wpływ

Należy wskazać, jakie efekty przyniesie wniosek/inicjatywa beneficjentom/grupie docelowej.

Zwiększona strategiczna autonomia UE Zwiększone bezpieczeństwo energetyczne UE Stabilność/ograniczona zmienność na rynkach gazu

1.3.4. Wskaźniki dotyczące realizacji celów

Należy wskazać wskaźniki stosowane do monitorowania postępów i osiągnięć.

Wskaźniki napełnienia magazynów w listopadzie od 2022 r. Liczba certyfikowanych operatorów systemu magazynowania w UE

1.4. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy

1.4.1. Potrzeby, które należy zaspokoić w perspektywie krótko- lub długoterminowej, w tym szczegółowy terminarz przebiegu realizacji inicjatywy

Wniosek jest odpowiedzią na wniosek szefów państw i rządów w Wersalu i powinien zostać natychmiast wdrożony, w tym za zgodą współprawodawców, w celu przyspieszenia procedury współdecyzji.

1.4.2. Wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej (może wynikać z różnych czynników, na przykład korzyści koordynacyjnych, pewności prawa, większej efektywności lub komplementarności). Na potrzeby tego punktu „wartość dodaną z tytułu zaangażowania Unii" należy rozumieć jako wartość wynikającą z unijnej interwencji, wykraczającą poza wartość, która zostałaby wytworzona przez same państwa członkowskie.

Przyczyny działania na poziomie europejskim (*ex ante*) Oczekiwana wygenerowana unijna wartość dodana (*ex post*)

1.4.3. Główne wnioski wyciągnięte z podobnych działań

Tegoroczne doświadczenie pokazuje, że magazyny gazu muszą być odpowiednio napełnione przed rozpoczęciem sezonu grzewczego, a odbiór gazu musi odbywać się w sposób niezagrażający bezpieczeństwu dostaw w UE. Ma to zasadnicze znaczenie dla ochrony europejskich obywateli i przedsiębiorstw przed potencjalnymi zakłóceniami oraz dla strategicznej autonomii UE.

1.4.4. Spójność z wieloletnimi ramami finansowymi oraz możliwa synergia z innymi właściwymi instrumentami

Inicjatywa wpisuje się w ramy Europejskiego Zielonego Ładu, którego kluczowym filarem jest bezpieczeństwo dostaw.

1.4.5. Ocena różnych dostępnych możliwości finansowania, w tym zakresu przegrupowania środków

Wdrożenie tego aktu prawnego będzie wymagało dodatkowych zasobów ludzkich, a także pewnych wydatków administracyjnych.

1.5. Czas trwania i wpływ finansowy wniosku/inicjatywy

☐ **Ograniczony czas trwania**

– ☐ Okres trwania wniosku/inicjatywy: od [DD/MM]RRRR r. do [DD/MM]RRRR r.

– ☐ Okres trwania wpływu finansowego: od RRRR r. do RRRR r. w odniesieniu do środków na zobowiązania oraz od RRRR r. do RRRR r. w odniesieniu do środków na płatności.

✓ **Nieograniczony czas trwania**

– Wprowadzenie w życie z okresem rozruchu od 2022 r. do 2027 r.,

– po którym następuje faza operacyjna.

1.6. Planowane tryby zarządzania[6]

✓ **Bezpośrednie zarządzanie** przez Komisję

– ✓ w ramach jej służb, w tym za pośrednictwem jej pracowników w delegaturach Unii;

– ☐ przez agencje wykonawcze;

☐ **Zarządzanie dzielone** z państwami członkowskimi

☐ **Zarządzanie pośrednie** poprzez przekazanie zadań związanych z wykonaniem budżetu:

– ☐ państwom trzecim lub organom przez nie wyznaczonym;

– ☐ organizacjom międzynarodowym i ich agencjom (należy wyszczególnić);

– ☐ EBI oraz Europejskiemu Funduszowi Inwestycyjnemu;

– ☐ organom, o których mowa w art. 70 i 71 rozporządzenia finansowego;

– ☐ organom prawa publicznego;

– ☐ podmiotom podlegającym prawu prywatnemu, które świadczą usługi użyteczności publicznej, o ile zapewniają one odpowiednie gwarancje finansowe;

– ☐ podmiotom podlegającym prawu prywatnemu państwa członkowskiego, którym powierzono realizację partnerstwa publiczno-prywatnego oraz które zapewniają odpowiednie gwarancje finansowe;

– ☐ osobom odpowiedzialnym za wykonanie określonych działań w dziedzinie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa na mocy tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej oraz określonym we właściwym podstawowym akcie prawnym.

– *W przypadku wskazania więcej niż jednego trybu należy podać dodatkowe informacje w części „Uwagi”.*

Uwagi

nie dotyczy

[6] Wyjaśnienia dotyczące trybów zarządzania oraz odniesienia do rozporządzenia finansowego znajdują się na następującej stronie: https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości

Określić częstotliwość i warunki

Niniejsza ocena skutków finansowych regulacji obejmuje wydatki na personel i ewentualnie porozumienia administracyjne. Zastosowanie mają standardowe zasady dotyczące tego typu wydatków.

2.2. System zarządzania i kontroli

2.2.1. Uzasadnienie dla systemu zarządzania, mechanizmów finansowania wykonania, warunków płatności i proponowanej strategii kontroli

Zastosowanie mają standardowe zasady dotyczące tego typu wydatków.

2.2.2. Informacje dotyczące zidentyfikowanego ryzyka i systemów kontroli wewnętrznej ustanowionych w celu jego ograniczenia

Ogólnie rzecz biorąc, inicjatywa wiąże się z wydatkami na personel i ewentualnie porozumieniami administracyjnymi. Zastosowanie mają standardowe zasady dotyczące tego typu wydatków.

2.2.3. Oszacowanie i uzasadnienie efektywności kosztowej kontroli (relacja kosztów kontroli do wartości zarządzanych funduszy powiązanych) oraz ocena prawdopodobnego ryzyka błędu (przy płatności i przy zamykaniu)

Ogólnie rzecz biorąc, inicjatywa wiąże się z wydatkami na personel i ewentualnie porozumieniami administracyjnymi. Zastosowanie mają standardowe zasady dotyczące tego typu wydatków.

2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

Określić istniejące lub przewidywane środki zapobiegania i ochrony, np. ze strategii zwalczania nadużyć finansowych.

Ogólnie rzecz biorąc, inicjatywa wiąże się z wydatkami na personel i ewentualnie porozumieniami administracyjnymi. Zastosowanie mają standardowe zasady dotyczące tego typu wydatków.

3. SZACUNKOWY WPŁYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

3.1. Działy wieloletnich ram finansowych i linie budżetowe po stronie wydatków, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ

- Istniejące linie budżetowe

Według działów wieloletnich ram finansowych i linii budżetowych

Dział wieloletnich ram finansowych	Linia budżetowa	Rodzaj środków	Wkład			
	Numer	Zróżn./ niezróżn.[7]	państw EFTA[8]	krajów kandydujących[9]	państw trzecich	w rozumieniu art. 21 ust. 2 lit. b) rozporządzenia finansowego
	nie dotyczy	nie dotyczy	nie dotyczy	nie dotyczy	nie dotyczy	nie dotyczy

- Proponowane nowe linie budżetowe

Według działów wieloletnich ram finansowych i linii budżetowych

Dział wieloletnich ram finansowych	Linia budżetowa	Rodzaj środków	Wkład			
	Numer	Zróżn./ niezróżn.	państw EFTA	krajów kandydujących	państw trzecich	w rozumieniu art. 21 ust. 2 lit. b) rozporządzenia finansowego
	nie dotyczy	nie dotyczy	nie dotyczy	nie dotyczy	nie dotyczy	nie dotyczy

[7] Środki zróżnicowane/środki niezróżnicowane.

[8] EFTA: Europejskie Stowarzyszenie Wolnego Handlu

[9] Kraje kandydujące oraz w stosownych przypadkach potencjalne kraje kandydujące Bałkanów Zachodnich.

3.2. Szacunkowy wpływ finansowy wniosku na środki

3.2.1. Podsumowanie szacunkowego wpływu na środki operacyjne

– ☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych

– ☐ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych, jak określono poniżej:

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Dział wieloletnich ram finansowych	Numer	nie dotyczy

DG: <…….>			Rok **N**[10]	Rok **N+1**	Rok **N+2**	Rok **N+3**	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)			**OGÓŁEM**
• Środki operacyjne										
Linia budżetowa[11]	Środki na zobowiązania	(1a)								
	Środki na płatności	(2a)								
Linia budżetowa	Środki na zobowiązania	(1b)								
	Środki na płatności	(2b)								
Środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy[12]										

[10] Rok N jest rokiem, w którym rozpoczyna się realizację wniosku/inicjatywy. „N” należy zastąpić oczekiwanym pierwszym rokiem realizacji (np.: 2021). Tak samo należy postąpić dla kolejnych lat.

[11] Zgodnie z oficjalną nomenklaturą budżetową.

[12] Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie realizacji programów lub działań UE (dawne linie „BA”), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

Linia budżetowa		3)								
OGÓŁEM środki dla DG <…….>	Środki na zobowiązania	=1a+1b +3								
	Środki na płatności	=2a+2b +3								

• OGÓŁEM środki operacyjne	Środki na zobowiązania	4)								
	Środki na płatności	5)								
• OGÓŁEM środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy		6)								
OGÓŁEM środki na DZIAŁ <…> wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania	=4+6								
	Środki na płatności	=5+6								

<u>Jeżeli wpływ wniosku/inicjatywy nie ogranicza się do jednego działu operacyjnego, należy powtórzyć powyższą część:</u>

• OGÓŁEM środki operacyjne (wszystkie działy operacyjne)	Środki na zobowiązania	4)								
	Środki na płatności	5)								
OGÓŁEM środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy (wszystkie działy operacyjne)		6)								
OGÓŁEM środki na DZIAŁY od 1 do 6 wieloletnich ram finansowych (kwota referencyjna)	Środki na zobowiązania	=4+6								
	Środki na płatności	=5+6								

Dział wieloletnich ram finansowych	**7**	„Wydatki administracyjne”

Niniejszą część uzupełnia się przy użyciu „danych budżetowych o charakterze administracyjnym”, które należy najpierw wprowadzić do załącznika do oceny skutków finansowych regulacji (załącznika V do zasad wewnętrznych), przesyłanego do DECIDE w celu konsultacji między służbami.

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

		Rok **N**	Rok **N+1**	Rok **N+2**	Rok **N+3**	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)			**OGÓŁEM**
DG: ENER									
• Zasoby ludzkie		2,355	2,355	2,355	2,198	2,041	1,884	-	**13,188**
• Pozostałe wydatki administracyjne		0,080	0,150	0,150	0,150	0,150	0,150	-	**0,830**
OGÓŁEM Dyrekcja Generalna <…….>	Środki	2,455	2,505	2,505	2,384	2,191	2,304	-	**14,018**

OGÓŁEM środki na DZIAŁ 7 wieloletnich ram finansowych	(Środki na zobowiązania ogółem = środki na płatności ogółem)	2,455	2,505	2,505	2,384	2,191	2,304	-	**14,018**

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

		Rok **N**[13]	Rok **N+1**	Rok **N+2**	Rok **N+3**	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić	**OGÓŁEM**

[13] Rok N jest rokiem, w którym rozpoczyna się realizację wniosku/inicjatywy. „N” należy zastąpić oczekiwanym pierwszym rokiem realizacji (np.: 2021). Tak samo należy postąpić dla kolejnych lat.

						cały okres wpływu (por. pkt 1.6)			
OGÓŁEM środki na DZIAŁY od 1 do 7 wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania	2,455	2,505	2,505	2,384	2,191	2,304	-	**14,018**
	Środki na płatności	2,455	2,505	2,505	2,384	2,191	2,304	-	**14,018**

3.2.2. Przewidywany produkt finansowany ze środków operacyjnych nie dotyczy

Środki na zobowiązania w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Określić cele i produkty ⇩			Rok **N**		Rok **N+1**		Rok **N+2**		Rok **N+3**		Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)						**OGÓŁEM**	
	PRODUKT																	
	Rodzaj[14]	Średni koszt	Nr	Koszt	Nr	Koszt	Nr	Koszt	Nr	Koszt	Nr	Koszt	Nr	Koszt	Nr	Koszt	Liczba ogółem	Koszt całkowity
CEL SZCZEGÓŁOWY nr 1[15]…																		
- Produkt																		
- Produkt																		
- Produkt																		
Cel szczegółowy nr 1 – suma cząstkowa																		
CEL SZCZEGÓŁOWY nr 2																		
- Produkt																		

[14] Produkty odnoszą się do produktów i usług, które zostaną zapewnione (np. liczba sfinansowanych wymian studentów, liczba kilometrów zbudowanych dróg itp.).

[15] Zgodnie z opisem w pkt 1.4.2. „Cel(e) szczegółowy(e) …”.

Cel szczegółowy nr 2 – suma cząstkowa																
OGÓŁEM																

3.2.3. *Podsumowanie szacunkowego wpływu na środki administracyjne*

– ☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych

– ✓ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych, jak określono poniżej:

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

	Rok **N**[16]	Rok **N+1**	Rok **N+2**	Rok **N+3**	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)			**OGÓŁEM**
DZIAŁ 7 wieloletnich ram finansowych								
Zasoby ludzkie	2,355	2,355	2,355	2,198	2,041	1,884	-	**13,188**
Pozostałe wydatki administracyjne	0,080	0,150	0,150	0,150	0,150	0,150	-	**0,830**
Suma cząstkowa DZIAŁU 7 wieloletnich ram finansowych	2,455	2,505	2,505	2,384	2,191	2,304	-	**14,018**

Poza DZIAŁEM 7[17] **wieloletnich ram finansowych**								
Zasoby ludzkie	0	0	0	0	0	0		**0**
Pozostałe wydatki o charakterze administracyjnym	0	0	0	0	0	0		**0**
Suma cząstkowa poza DZIAŁEM 7 wieloletnich ram finansowych	0	0	0	0	0	0		**0**

OGÓŁEM	2,455	2,505	2,505	2,384	2,191	2,304	-	**14,018**

Potrzeby w zakresie środków na zasoby ludzkie i inne wydatki o charakterze administracyjnym zostaną pokryte z zasobów dyrekcji generalnej już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

16 Rok N jest rokiem, w którym rozpoczyna się realizację wniosku/inicjatywy. „N" należy zastąpić oczekiwanym pierwszym rokiem realizacji (np.: 2021). Tak samo należy postąpić dla kolejnych lat.

17 Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie realizacji programów lub działań UE (dawne linie „BA"), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

3.2.3.1. Szacowane zapotrzebowanie na zasoby ludzkie

– ☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich.

– ✓ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich, jak określono poniżej:

Wartości szacunkowe należy wyrazić w ekwiwalentach pełnego czasu pracy

		Rok **N**	Rok **N+1**	Rok **N+2**	Rok **N+3**	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)		
• Stanowiska przewidziane w planie zatrudnienia (stanowiska urzędników i pracowników zatrudnionych na czas określony)								
20 01 02 01 (w centrali i w biurach przedstawicielstw Komisji)		15	15	15	14	13	12	-
20 01 02 03 (w delegaturach)		-	-	-	-	-	-	-
01 01 01 01 (pośrednie badania naukowe)		-	-	-	-	-	-	-
01 01 01 11 (bezpośrednie badania naukowe)		-	-	-	-	-	-	-
Inna linia budżetowa (określić)		-	-	-	-	-	-	-
• Personel zewnętrzny (w ekwiwalentach pełnego czasu pracy: EPC)[18]								
20 02 01 (CA, SNE, INT z globalnej koperty finansowej)		-	-	-	-	-	-	-
20 02 03 (CA, LA, SNE, INT i JPD w delegaturach)		-	-	-	-	-	-	-
XX 01 xx **yy zz** [19]	- w centrali	-	-	-	-	-	-	-
	- w delegaturach	-	-	-	-	-	-	-
01 01 01 02 (CA, SNE, INT – pośrednie badania naukowe)		-	-	-	-	-	-	-
01 01 01 12 (CA, INT, SNE – bezpośrednie badania naukowe)		-	-	-	-	-	-	-
Inna linia budżetowa (określić)		-	-	-	-	-	-	-
OGÓŁEM		15	15	15	14	13	12	-

XX oznacza odpowiedni obszar polityki lub odpowiedni tytuł w budżecie.

Potrzeby w zakresie zasobów ludzkich zostaną pokryte z zasobów dyrekcji generalnej już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

Opis zadań do wykonania:

Urzędnicy i pracownicy zatrudnieni na czas określony	We wniosku określono nowy, udoskonalony system bezpieczeństwa dostaw gazu, obejmujący nowe obowiązki dla państw członkowskich, a w związku z tym wzmocnioną rolę DG ds. Energii w wielu dziedzinach, obejmujących: • ogólne zarządzanie i wykonanie rozporządzenia (1 EPC), • zarządzanie wzmocnioną rolą Grupy Koordynacyjnej ds. Gazu

18 CA = personel kontraktowy; LA = personel miejscowy; SNE = oddelegowany ekspert krajowy; INT = personel tymczasowy; JPD = młodszy specjalista w delegaturze.

19 W ramach podpułapu na personel zewnętrzny ze środków operacyjnych (dawne linie „BA").

	(0,5 EPC), • monitorowanie wskaźników napełnienia i określenie technicznych elementów wdrażania, takich jak trajektorie napełniania (w tym analiza ekonomiczna i techniczna oraz zarządzanie danymi) (1,5 EPC), • prawne aspekty wdrażania środków przewidzianych w nowym art. 6d ust. 7 (szacowana średnia roczna: 5 decyzji ostrzegawczych; 2 decyzje o środkach ostatecznych.) (2 EPC), • zarządzanie platformą LNG przewidzianą w nowym art. 6b ust. 1 (5 EPC), • ocenę powiadomień dotyczących podziału obciążeń przewidzianego w art. 6c (1 EPC), • opinię w sprawie certyfikacji operatorów systemu magazynowania (3 EPC), • wsparcie administracyjne (1 EPC).
Personel zewnętrzny	nie dotyczy

3.2.4. Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi

Wniosek/inicjatywa:

– ☐ może zostać w pełni sfinansowany(-a) przez przegrupowanie środków w ramach odpowiedniego działu wieloletnich ram finansowych (WRF).

Należy wyjaśnić, na czym ma polegać przeprogramowanie, określając linie budżetowe, których ma ono dotyczyć, oraz podając odpowiednie kwoty. W przypadku znacznego przeprogramowania należy załączyć arkusz kalkulacyjny.

– ☐ wymaga zastosowania nieprzydzielonego marginesu środków w ramach odpowiedniego działu WRF lub zastosowania specjalnych instrumentów zdefiniowanych w rozporządzeniu w sprawie WRF.

Należy wyjaśnić, który wariant jest konieczny, określając działy i linie budżetowe, których ma dotyczyć, odpowiadające im kwoty oraz proponowane instrumenty, które należy zastosować.

– ☐ wymaga rewizji WRF.

Należy wyjaśnić, który wariant jest konieczny, określając linie budżetowe, których ma on dotyczyć, oraz podając odpowiednie kwoty.

3.2.5. Udział osób trzecich w finansowaniu

Wniosek/inicjatywa:

– ☐ nie przewiduje współfinansowania ze strony osób trzecich

– ☐ przewiduje współfinansowanie ze strony osób trzecich szacowane zgodnie z poniższymi szacunkami:

środki w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

	Rok **N**[20]	Rok **N+1**	Rok **N+2**	Rok **N+3**	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)			Ogółem
Określić organ współfinansujący	-	-	-	-	-	-	-	-
OGÓŁEM środki objęte współfinansowaniem	-	-	-	-	-	-	-	-

[20] Rok N jest rokiem, w którym rozpoczyna się realizację wniosku/inicjatywy. „N” należy zastąpić oczekiwanym pierwszym rokiem realizacji (np.: 2021). Tak samo należy postąpić dla kolejnych lat.

3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

– ✓ Wniosek/inicjatywa nie ma wpływu finansowego na dochody.

– ☐ Wniosek/inicjatywa ma wpływ finansowy określony poniżej:

☐ wpływ na zasoby własne

☐ wpływ na dochody inne

Wskazać, czy dochody są przypisane do linii budżetowej po stronie wydatków ☐

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Linia budżetowa po stronie dochodów	Środki zapisane w budżecie na bieżący rok budżetowy	Wpływ wniosku/inicjatywy[21]						
		Rok **N**	Rok **N+1**	Rok **N+2**	Rok **N+3**	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)		
Artykuł …….								

W przypadku wpływu na dochody przeznaczone na określony cel należy wskazać linie budżetowe po stronie wydatków, które ten wpływ obejmie.

nie dotyczy

Pozostałe uwagi (np. metoda/wzór użyte do obliczenia wpływu na dochody albo inne informacje).

nie dotyczy

[21] W przypadku tradycyjnych zasobów własnych (opłaty celne, opłaty wyrównawcze od cukru) należy wskazać kwoty netto, tzn. kwoty brutto po odliczeniu 20 % na poczet kosztów poboru.